

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi M. H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach w sprawie o sygn.
V ACa 432/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 17 kwietnia 2024 r.,

- 1. odrzuca skargę;**
- 2. umarza postępowanie w przedmiocie wniosku o zwolnienie
od kosztów sądowych.**

UZASADNIENIE

M. H., pismem z 19 lutego 2024 r. (data prezentaty Sądu Okręgowego w
Gliwicach; data wpływu do Sądu Najwyższego: 7 marca 2024 r.), wniósł o:

1. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie ACa 432/22
[oznaczenie oryginalne];
2. przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego 20 000 zł;
3. zwolnienia z kosztów sądowych.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że „przedmiotowa sprawa wpłynęła
do Sądu Okręgowego w Gliwicach w dniu 18 II 2019 r. Od tego czasu nie zapadł
wyrok. Powoduje to iż rozprawa trwa dłużej niż 5 lat” (k. 14).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego. Ponadto, zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga powinna zawierać:

- 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy;
- 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi wskaże, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07; 19 stycznia 2022 r., I NSP 264/21; 1 marca 2022 r., I NSP 31/22). Wskazanie powyższych okoliczności jest niezbędne dla merytorycznej oceny skargi. Sąd rozpoznający skargę musi wiedzieć, na jakim etapie postępowania doszło według strony do przewlekłości, na czym ona polegała (jakie konkretnie czynności procesowe zostały podjęte

przez sąd wadliwie lub nie zostały podjęte w ogóle) i czym została spowodowana. Bez wskazania powyższych okoliczności sąd rozpoznający skargę nie jest w stanie dokonać oceny czynności sądu w oparciu o kryteria wskazane w art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 16 marca 2022 r., I NSP 29/22; 20 kwietnia 2022, I NSP 52/22; 13 kwietnia 2022 r., I NSP 53/22).

W realiach niniejszej sprawy skarżący, pomimo iż żąda stwierdzenia przewlekłości w sprawie V ACa 432/22 toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach, nie przytacza żadnych okoliczności odnoszących się do tego postępowania. Nie wskazuje nawet daty jego rozpoczęcia, ograniczając się do ogólnego stwierdzenia, że postępowanie w obu instancjach trwa przeszło 5 lat. W konsekwencji Sąd Najwyższy nie jest w stanie stwierdzić na jakim etapie postępowania według skarżącego doszło do przewlekłości, na czym ona polegała i czym została spowodowana, a w szczególności czy powstała na etapie postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Katowicach.

Z uwagi na niespełnienie warunku określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość skargę odrzucił.

Konsekwencją odrzucenia skargi na przewlekłość postępowania jest zbędność orzekania w przedmiocie wniosku skarżącego o zwolnienie od kosztów sądowych. Postępowanie w tym zakresie należało więc umorzyć na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 355 k.p.c.

[SOP]

[ms]

